Nyhetsbrev nr 2 maj 2025

Nu är vår efterlängtade brunn vid skolan äntligen borrad! Efter flera försök och diverse motgångar har man nu lyckats borra sig ner 62 meter där vatten hittats. Det är ett spännande projekt att följa. Vi tror vi vågar påstå att precis alla boende i området besökte platsen under de dagar som de stora bilarna stod på plats.

Mängder av lera hämtades upp i samband med borrningen. Vi var initialt lite oroliga för hur denna massa skulle hanteras och förvaras, men den oron visade sig vara helt obefogad. Många ville hämta leran för att laga håligheter utanför bostäder. Skottkärror, tomma rissäckar och diverse andra kärl kom till användning och den tidigare lerindränkta skolgården blev på bara några timmar helt renskrapad.

Nu pumpas den sista leran upp. Tack vare gåvan från Bazar International de Luxembourg hoppas vi att det inom kort kommer finnas rent, friskt vatten tillgängligt för alla skolbarnen och för skolkökets arbete.

Succé igen!
Vi har rapporterat om den tidigare men gör det gärna igen. Skolans årliga sportdag har genomförts, till lika stort intresse som tidigare år. För oss i styrelsen som har regelbunden kontakt med lärarna på skolan märks det tydligt, att det är något stort på gång, när sportdagen närmar sig.

Alla är upptagna från tidig morgon till sena kvällar. Barnens lektioner förflyttas till sportfältet för att var och en ska känna sig förberedd på den sportgren de ska delta i. De små uppställda på 60-metersbanan, med dockor på ryggarna, redo för grenen ”Carrying baby”. De lite äldre tar sig an säckhoppning medan de allra äldsta barnen utmanas i sprinterloppens olika distanser.

I år vann ”Gunilla team Yellow”. (Laget uppkallat efter vår eminente kassör som förstås är oerhört stolt över vinsten!”.

Ny serie: Personporträtt
Under de 20 år som Vänföreningen Portee arbetat i Sierra Leone har vi haft förmånen att lära känna många fantastiska människor.

Flera av dessa personer har kommit att beröra oss, på olika sätt. Ibland med sorg, oftast med glädje. I kommande nyhetsbrev vill vi göra dessa personers röster hörda.

Zaineb var en ung flicka när vi första gången träffade henne. Hon stor på listan över de barn som var i akut behov av en fadder. Tillsammans med skolans dåvarande rektor, Alieu Mansaray, kom vi att besöka Zainebs hem.

Det var en sorgsam historia vi fick ta del av. Zaineb hade på kort tid förlorat både sin mamma och pappa. Nu var hon inkvarterad hos en släkting, tillsammans med sin storebror.

Att någonting inte var som det skulle kände vi redan under detta första besök. Det fanns misstankar om att Zaineb blev utnyttjad av de äldre släktingarna i huset.

Kort efter det att Zaineb blev inskriven i fadderprogrammet blev hon sjuk.
Alieus fru, vår dåvarande skolsköterska Aminata, såg till att Zaineb kom till skolkliniken. Där fick hon stanna och få den vård hon behövde. Dagar blev till veckor, veckor till månader. Zainebs familj kom regelbundet för att höra när Zaineb skulle kunna komma hem. Men Aminata stod på sig och förklarade att det skulle dröja länge innan det blev aktuellt.

Zaineb kom att få sin tillhörighet hos familjen Mansaray. Hon lekte med familjens döttrar, och uppfattades av alla, till slut som en extra dotter till Alieu och Aminata. Vi från Vänföreningen följde hennes skolgång och såg att hon uppvisade allt bättre och bättre skolresultat.

Så kom ebolan. Aminata, den person som Zaineb nu såg som sin mor, avled hastigt. Kort därpå avled även Alieu.
Zainab har berättat hur det kändes som att marken under henne försvann.
”The only one I knew truly loved me, was suddenly gone”.

Zainab fattade ett beslut. Hon ville hedra Aminata genom att själv utbilda sig till sjuksköterska. I väntan på att läsa in de ämnen som krävs, arbetar hon vid skolan, som pedagog för de allra yngsta barnen. Hon är som klippt och skuren för det arbetet. Med varm hand stöttar hon de små, hjälper dem att utvecklas och känna trygghet. Hon har en ängels tålamod och det är tydligt att hon är älskad av alla barnen.

”This is my way to give something back. I would never have been here if it wasn´t for Aminata. She taught and showed me what love is. I think of her every day. Sometimes it fills me with tears. More often with gratitude, that she saw me and gave me all her love.”

TV-tips!
Många har säkert redan sett ”Tareq Taylors matresa”. Men för er som inte gjort det så vill vi gärna tipsa om programmet. Tareq Taylor och Zeina Mourtada är båda kända TV-kockar. I vårens serie reser de till Sierra Leone, där Zeina har sitt ursprung. Även om miljöerna som de mestadels vistas i, inte är riktigt samma miljöer som vi bedriver vänföreningens arbete i, så ger serien ändå många bilder av landet och dess befolkning.

En minnesrik kväll
Föreningens årsmöte har ägt rum och i år passade vi på att uppmärksamma våra 20 år som förening. Det var trevligt att se så många medlemmar på plats. Det är ju tack vare er som vi tillsammans kan driva vårt arbete i Sierra Leone.
Under årsmötet beslutades att medlemsavgiften ska förbli oförändrad.
Det betyder att du nu är välkommen att betala för 2025-års medlemskap.

100 kr för dig som vuxen.
50 kr för dig som är barn under 18 år.

Swisha till 123 132 46 72 eller sätt in på vårt PG 303861-9.

Du som är fadder bör nu ha fått ett mejl i vilket du välkomnas att betala fadder- och medlemsavgift vid ett och samma tillfälle. (Totalt: 650 kr)